

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce:

PhDr. Mgr. Zdeněk Havlíček, IČO: 69161020
sídlem Vančurova 370, 543 01 Vrchlabí
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Tomášem Němcem
sídlem Korunní 1302/88, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému:

Ministerstvo průmyslu a obchodu
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1
zastoupenému advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 13. 10. 2022, č. j. MPO95173/22/21200/01000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 13. 10. 2022, č. j. MPO95173/22/21200/01000 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. 5. 2022, č. j. MPO 12493/2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým bylo rozhodnuto o odnětí dotace poskytnuté žalobci ve výši 158 000 Kč.
2. Žalobce předložil žádost o dotaci do výzvy k programu podpory podnikatelů „COVID – Gastro – Uzavřené provozovny“. Dne 17. 2. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým byla žalobci dotace přiznána. Při zpětné kontrole žalovaný zjistil, že žalobcem uvedené údaje jsou ve smyslu § 15 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o rozpočtových pravidlech*“), nepravdivé, protože bylo zahájeno řízení o odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech a následně bylo prvostupňovým rozhodnutím rozhodnuto o odnětí dotace. Důvodem bylo, že žalobce v žádosti o podporu (dále jen „*Žádost*“) uvedl do pole „*Seznam zaměstnanců v evidenci ČSSZ*“ v rozporu s bodem 6.2. Výzvy k programu podpory podnikatelů postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – Gastro – Uzavřené provozovny“ (dále jen „*Výzva*“) 5 osob, které nebyly zaměstnanci žalobce v pracovním poměru přihlášenými k rozhodnému datu 31. 10. 2020 k platbě pojištění u České správy sociálního zabezpečení (dále jen „*ČSSZ*“). Na základě těchto nepravdivých údajů byly tyto osoby zahrnuty do výpočtu výše podpory. Žalobce o tom, že do žádosti uvedl tyto osoby, informoval žalovaného dne 19. 4. 2021 na nástěnce žádosti v systému AIS u své žádosti v programu. Provedením ověření osob uvedených v žádosti oproti databázi ČSSZ byla tato skutečnost potvrzena. Tyto nepravdivé informace měly ovlivnit proces rozhodování o poskytnutí dotace, neboť se jedná o skutečnosti relevantní pro hodnocení v rámci procesu schvalování žádostí.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V **prvním žalobním bodu** žalobce namítal, že při vyplňování Žádosti postupoval zcela v souladu s Výzvou (ve znění účinném v době podání Žádosti) a nemůže mu tak jít k tíži, že mezi zněním Výzvy a elektronickým rozhraním pro podání Žádosti existují nesrovnalosti. Z čl. 6.2. Výzvy vyplývá, že žadatelé o dotaci mohou o dotaci požádat nejen v případě, že disponují zaměstnanci, ale také v případě, že žadatel spolupracuje s jinými OSVČ. Žalovaný v čl. 9 Výzvy stanovil požadavky na náležitosti Žádosti. Jedna z náležitostí byla definována v čl. 9.3. Výzvy, a sice že je žadatel povinen uvést „*Identifikaci zaměstnanců v pracovním poměru, jejichž pracovní náplň spadá do sektorů uvedených v Příloze č. 2 této Výzvy pro výpočet výše podpory, a výši jejich úvazku.*“ V textu Výzvy naopak nebylo uvedeno, že by měla žádost o dotaci obsahovat údaje o spolupracujících osobách OSVČ nebo jednatelů se smlouvou o výkonu funkce jednatele. Ze znění Výzvy, zejm. pak z čl. 6.2. a 9.3. Výzvy, vyplývá, že podnikatelé mohou žádat o poskytnutí dotace na zaměstnance, spolupracující osoby OSVČ a jednatele, a že ve výzvě mají identifikovat zaměstnance v pracovním poměru. Vzhledem k

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tomu, že žalobce žádal o poskytnutí dotace na spolupracující osoby OSVČ, neměl v souladu s textem Výzvy jinou možnost než identifikaci těchto osob uvést v kolonce pro identifikaci zaměstnanců. Výzva totiž nikde neuvádí, že by měl žadatel ve své žádosti kdekoli uvádět identifikaci spolupracujících osob. Žalobce tedy postupoval zcela v souladu s podmínkami stanovenými ve Výzvě, když požadoval dotaci za spolupracující osoby. V rámci elektronického rozhraní pro vyplnění žádosti pak žalovaný vytvořil záložky, do kterých mají žadatelé uvést zaměstnance, spolupracující osoby a/nebo jednatele, přičemž žalobce uvedené spolupracující osoby uvedl do záložky pro zaměstnance. Nejednalo se však o uvedení nepravdivého údaje, ale o respektování pravidel pro vyplnění žádosti stanovené v čl. 9 Výzvy. Skutečnost, že údaje obsažené ve Výzvě a v elektronickém rozhraní byly rozporné, resp. že elektronické rozhraní umožňovalo identifikaci spolupracujících osob OSVČ, nemůže jít k tíži žalobce. Je to žalovaný jako poskytovatel dotace, kdo je odpovědný za jasné a jednoznačné vymezení podmínek dotace, a kdo případně musí nést následky nejasnosti a nejednoznačnosti pravidel dotačního programu.

4. Ve **druhém žalobním bodu** žalobce uvedl, že jsou napadená rozhodnutí přepjatě formalistická, neboť ignorují skutečnost, že výše přiznané dotace by dosahovala stejné výše i v případě, kdy by žalobce spolupracující osoby neuvedl dle Výzvy do záložky pro zaměstnance, ale dle instrukcí elektronického rozhraní do záložky pro spolupracující osoby. Výše podpory je nezávislá na charakteru právního vztahu, kterým jsou dané osoby se žalobcem spojeny. Je zjevné, že postupovali by žalobce nikoliv dle Výzvy, ale dle elektronického rozhraní, výše přiznané dotace by zůstala nezměněna.
5. Ve **třetím žalobním bodu** žalobce namítal, že jsou napadená rozhodnutí důsledkem nesprávného procesního postupu žalovaného při přezkumu Žádosti. Žalovaný měl v souladu s procesními pravidly Výzvy žalobce vyzvat k odstranění tvrzených nedostatků Žádosti. Žalovaný při vydání rozhodnutí o dotaci nejdříve přezkoumal žádost žalobce a dospěl k názoru, že je bezvadná. V souladu s čl. 13 Výzvy měl žalovaný žalobce vyzvat k odstranění vad Žádosti za současného označení vytykánych vad. Žalovaný žalobce k odstranění vad nevyzval, a naopak rozhodnutím o dotaci potvrdil správnost a oprávněnost Žádosti. Tímto svým postupem připravil žalobce o možnost na vytykané vady adekvátně reagovat a Žádost opravit, příp. vyhotovit novou. Pokud by žalovaný postupoval správně, Žádost řádně přezkoumal a dospěl k názoru, že se jedná o Žádost vadně vyplněnou, vyzval by žalobce k nápravě. Žalobce by pak z výslovného pokynu mohl spolupracující osoby uvést do správné záložky v elektronickém rozhraní, v důsledku čehož by žalovaný mohl rozhodnout o přiznání dotace. Sám žalobce nebyl oprávněn identifikovat spolupracující osoby do jiné sekce elektronického rozhraní, než do sekce „identifikace zaměstnanců“. Pokud by tak učinil, nedodržel by náležitosti Žádosti definované v čl. 9 Výzvy a vystavil by se riziku nepřiznání dotace.
6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
7. Uvedl, že zcela odmítá tvrzení, že byla pravidla poskytování dle Výzvy stanovena nejednoznačně a nesrozumitelně. Žalobce zcela v rozporu s čl. 6.2. Výzvy uvedl v rámci řízení o poskytnutí dotace nepravdivý údaj, když do pole zaměstnanci uvedl osoby, které v evidenci ČSSZ ke dni 31. 10. 2020 nebyly k němu v pracovněprávním vztahu. Tuto skutečnost lze stěží subsumovat pod údajnou nejednoznačnost či nesrozumitelnost Výzvy. Tím spíše, pokud žalobce tuto skutečnost nepopírá a uvádí, že osoby uvedené v poli „zaměstnanci“ v Žádosti nebyly zaměstnanci, přičemž tyto osoby vykonávaly živnost jako OSVČ. Žalobce dále uvádí, že v souladu s textem Výzvy neměl při vyplňování žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

o státní dotaci jinou možnost, než tyto osoby uvést v poli „zaměstnanci“, což je zjevnou nepravdou, jelikož již při náhledu do formuláře Žádosti je zřejmé, že po poli „zaměstnanci“ následuje pole „spolupracující osoby“, do kterého měly být tyto osoby správně uvedeny. Jedná se tak o uvedení nepravdivých informací o skutečnosti relevantní pro proces schvalování žádosti o dotaci. Je pravdou, že se podpora dle Výzvy vztahuje jak na příjemce – žalobce, který má v pracovněprávním vztahu zaměstnance, tak na spolupracující osoby ve vztahu k příjemci dotace, avšak tyto je nutno pro účely procesu schvalování Žádosti řádně oddělit. Pravidla Výzvy byla stanovena dostatečně určitě a srozumitelně, aby v žadatelích nevyvolávaly pochybnost, co je předmětem Výzvy, jaký je okruh možných žadatelů a další detailnější podmínky a náležitosti žádostí o dotaci.

8. Tvzení žalobce ohledně přepjatého formalismu se ve velmi obecné rovině opírá o nález Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2758/10, a o závěr, že přepjatým formalismem dochází k porušování základních práv a svobod občanů. Žalovaný se s tímto závěrem Ústavního soudu plně ztotožňuje. Nelze jej však aplikovat na právě posuzovaný případ, kdy žalobce v rozporu s Výzvou chybně vyplní žádost o dotaci, ve které uvedl nepravdivé údaje.
9. V případě, že by žalobce uvedl správné údaje v Žádosti, byl by následně vyzván k doložení dalších příloh, které by prokazovaly splnění definice u jednotlivých spolupracujících osob dle zákona o daních z příjmů. Žalobce ve své žádosti o dotaci tyto osoby uvedl jako své zaměstnance a nebyl tak o doložení dalších příloh dožadán. Ačkoliv tak žalobce věděl, že nemá ve vztahu k sobě žádné osoby v pracovněprávním vztahu, i přesto uvedl nepravdivý údaj. Napadené rozhodnutí je založeno na správném předpokladu, že žalobci neměla být dotace poskytnuta z důvodů, které v žádosti uvedl. Protože nezaměstnával žádné zaměstnance, nemohla mu být poskytnuta dotace na pokrytí nákladů a výdajů se zaměstnanci souvisejícími. Žalobce se podanou žalobou v podstatě domáhá toho, aby správní orgán v podobných případech přezkoumával otázku, zda by žadatel neměl nárok na nějakou jinou dotaci, z jiných důvodů a za jiným účelem. Takový názor je zcela absurdní a žalovaný ho odmítá.
10. Žalovaný zdůraznil, že žadatel o dotaci musí jasně uvést, na co dotaci žádá. V daném případě požádal žalobce o přiznání státní dotace spolu s tvrzením že v pracovněprávním vztahu vůči jeho osobě je celkem 5 osob. Z uvedeného je zřejmé, že v obdobných případech by žadatel o státní dotaci využil získané finanční prostředky mimo jiné na úhradu mzdových a jiných osobních nákladů svých zaměstnanců. V projednávaném případě bylo následně zjištěno, že osoby uvedené v žádosti jeho zaměstnanci nejsou, a je tudíž logické, že mu byla dotace odňata, protože v souladu s účelem deklarovaným v žádosti nemohl dotaci použít. Účelem řízení o odnětí dotace pak nemůže být zpětné zkoumání otázky, zda by žalobce mohl finanční prostředky použít na jiný účel a zda by mu dotace byla přiznána, pokud by o ni za takovým jiným účelem požádal.
11. K poukazu žalobce na to, že Žádost prošla testem „formálního hodnocení“ dle čl. 11 Výzvy, žalovaný uvedl, že již ze samotného znění čl. 11.1. Výzvy vyplývá, že se omezuje toliko na formální hodnocení, nikoliv na obsahovou správnost a nerozpornost žádosti o dotaci. Žalobce byl v souladu s pravidly Výzvy vyhodnocen jako oprávněný žadatel a splnil náležitosti Výzvy. Žalovanému tak nezbylo, než v souladu s čl. 11.3. Výzvy v důsledku splnění formálního hodnocení Žádosti vyhovět. To ale neznamená, že by oprávněnost poskytnuté dotace byla posuzována z ryze formálních kritérií. Žalobcem zmiňovaný čl. 13 Výzvy a následná výzva k odstranění vad se vztahuje pouze k odstranění vad žádosti, které

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

budou identifikovány při formálním hodnocení. V případě, že by žalobce podal formálně vadnou Žádost, byl by v souladu s čl. 13 Výzvy vyzván k opravě. Žalobce však uvedl nepravdivé údaje, které nebyly prověřovány v rámci formálního hodnocení, čl. 13 Výzvy tak není aplikovatelný, a došlo k zahájení řízení o odnětí dotace podle čl. 17 Výzvy a v souladu s § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

12. Žalobce reagoval **replikou**, v níž uvedl, že vyplnil osoby spolupracující jako zaměstnance pouze proto, že tak požaduje čl. 9.3. Výzvy. Jak uvedl žalovaný ve svém vyjádření, v rámci elektronického rozhraní pro vyplnění žádosti vytvořil samostatné záložky pro identifikaci zaměstnanců a spolupracujících osob. Vzhledem k tomu, že dle Výzvy neměli žadatelé povinnost spolupracující osoby identifikovat, zavedl tímto rozdělením zcela novou povinnost nad rámec a v rozporu s Výzvou. Pokud měl tedy žalobce dodržet literu Výzvy, musel uvést spolupracující osoby do záložky pro zaměstnance. Uvedení daných subjektů do záložky pro spolupracující osoby se sice v rámci elektronického rozhraní nabízelo, nicméně se jednalo o postup v rozporu s Výzvou a žalobce se nemohl vystavovat riziku, že dotaci neobdrží.
13. Pokud žalovaný uvádí, že je logické vyplnit spolupracující osoby do sekce spolupracujících osob, i když je to v rozporu s Výzvou, není žalobci zřejmé, kam by měl případně žadatel uvádět jednatele dle smlouvy o výkonu funkce. Žalovaný navíc zcela nepravdivě uvádí, že kdyby žalobce postupoval dle Výzvy, dotace by mu odňata nebyla. To je zcela nesprávná a zavádějící informace. Žalobce totiž dodržel požadavky stanovené ve Výzvě. Ta totiž ukládala povinnost uvést do žádosti označení „zaměstnanců“, nikoli spolupracujících osob nebo jednatelů s uzavřenou smlouvou o výkonu funkce. Je proto absurdní, že žalovaný sám zcela jednoznačně přiznává, že pouze dodržení Výzvy může vést k poskytnutí dotace, ačkoli právě v důsledku jejího dodržení byla žalobci dotace odňata. Nelze se proto ztotožnit s názorem žalovaného, že pravidla Výzvy byla stanovena dostatečně určitě a srozumitelně.
14. Žalobce v žádném případě netvrdí, že správní orgány mají povinnost přezkoumávat, zdali žádosti účastníků nesplňují požadavky pro jiné dotační programy. Tvrdí, že napadená rozhodnutí jsou přehnaně formalistická z toho důvodu, že uvedením naprosto stejných údajů do jiné kolonky stejné žádosti o stejnou dotaci by mělo za následek úplně stejné rozhodnutí ve věci. Tím spíše, že žalobce tak učinil proto, že žalovaný nejednoznačně stanovil dotační podmínky. Podle čl. 6.2. Výzvy byla pak podpora poskytována ve stejné výši pro všechny typy subjektů. Pokud by byla vyplněna Žádost tak, jak zpětně (a v rozporu s dotačními podmínkami) požaduje žalovaný, byla by výše poskytnuté dotace stejná a byla by využita k účelu, k němuž byl dotační program zřízen – tedy k pokrytí nákladů podnikatelů postižených dopady pandemie COVID-19.
15. Žalovaný se mýlí, pokud tvrdí, že použití prostředků na úhradu odměn spolupracujících osob bylo v rozporu s účelem podpory. Pokud tvrdí, že deklarovaný účel neodpovídá skutečnému, je tomu tak pouze jeho vlastní vinou, když vnutil žadatelům do žádosti deklarovat účel, který neodpovídá účelu dotace.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze (dále jen „soud“) ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud u napadeného rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl o věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce s takovým postupem souhlasil a žalovaný se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil, a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.

17. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud úvodem připomíná princip fungování poskytování dotací z veřejných rozpočtů co do podmínek jejich soudního přezkumu a co do povahy práv a povinností jak poskytovatelů dotací, tak jejich příjemců.
19. V rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že *„pro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Princip právní jistoty je třeba spojit se zákazem svévole.“* Ačkoli je tak rozhodování poskytovatele dotace založeno zejména na jeho volném uvážení, přesto má rozhodování o poskytnutí dotace vždy své limity. Předem stanovená kritéria pro rozhodování proto nesmí být excesivní, tj. nemohou například stanovovat diskriminační podmínky, na základě nichž by mělo být rozhodováno. Stejně tak nesmí být excesivní či svévolná aplikační praxe poskytovatelů dotace. V rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37, č. 3757/2018 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud však uvedl, že *„rozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat.“* V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůraznil, že podle rozpočtových pravidel na dotaci není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Rovněž v již citovaném rozsudku ve věci sp. zn. 9 Afs 83/2014 Nejvyšší správní soud uvedl, že soudní přezkum rozhodnutí poskytovatele dotace o jejím neposkytnutí žadateli neznamena nahrazení správního uvážení uvážením soudu.
20. Případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je totiž omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno, žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě.
21. Podstatné tak je, že poskytování dotací ze státního rozpočtu je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů, tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace pouze v té míře, jak stanoví zákon, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel dotace. Záleží pak na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje. Samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodíní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodíní

není (na rozdíl od soukromoprávních vztahů) jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005-90, a ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63, č. 2332/2011 Sb. NSS).

22. Pro projednávanou věc pak byla stěžejní tato právní úprava obsažená ve Výzvě:
23. Podle čl. 6.2. Výzvy je „[p]odpora poskytována v závislosti na sektoru podnikatelské činnosti nejvýše za počet dní uvedený v Příloze č. 2 této Výzvy. Maximální výše podpory na jednoho příjemce je dána jako součin 400 Kč krát počet zaměstnanců působících v daném sektoru vyjádřený jako ekvivalent plných pracovních úvazků (FTE) a/nebo spolupracujících osob OSVČ a/nebo jednatelů se smlouvou o výkonu funkce jednatele, krát počet uznaných dní dle Přílohy č. 2 této Výzvy, po které bylo provozování podnikatelské činnosti omezeno. Do výpočtu se zahrnují výhradně zaměstnanci v pracovním poměru (resp. spolupracující osoby, resp. jednatelé se smlouvou o výkonu funkce jednatele), kteří byli k 31. říjnu 2020 přihlášení k platbě pojistného na České správě sociálního zabezpečení; částečné či zkrácené úvazky se započítají příslušným koeficientem (přepočet na plný pracovní úvazek).“
24. Podle čl. 9.1. Výzvy musí „[ž]ádost obsahovat náležitosti dle § 14 odst. 3 rozpočtových pravidel, přičemž tyto náležitosti žadatel vyplní přímo do žádosti v informačním systému AIS MPO (dále jen „Systém“). Jsou jimi především: a) název, adresa sídla a identifikační číslo žadatele, b) bankovní účet žadatele, kam má být zaslána podpora, c) název a adresa poskytovatele (Systém generuje automaticky), d) požadovaná částka podpory, e) účel, na který chce žadatel podporu použít (Systém generuje automaticky), f) lhůta, v níž má být tohoto účelu dosaženo (Systém generuje automaticky), g) identifikace Výzvy, na jejímž základě je žádost podávána (Systém generuje automaticky), h) je-li žadatel právnickou osobou, informaci o identifikaci: osob jednajících za zastoupení s uvedením, zda jednají jako jeho statutární orgán nebo jednají na základě udělené plné moci (prokura nevyžaduje zmocnění) osob s podílem v této právnické osobě osob, v nichž má podíl, a o výši tohoto podílu.“
25. Podle čl. 9.3. Výzvy musí žádost obsahovat „[i]dentifikaci zaměstnanců v pracovním poměru, jejichž pracovní náplň spadá do sektorů uvedených v Příloze č. 2 této Výzvy pro výpočet výše podpory, a výši jejich úvazku.“
26. Podle čl. 9.4. Výzvy „[v] rámci žádosti žadatel vyplní čestné prohlášení, viz Příloha 3 Výzvy.“
27. Podle čl. 9.5. Výzvy „[ž]adatel odpovídá za správnost a úplnost údajů a dokladů uvedených v žádosti. Pokud zjistí poskytovatel během procesu hodnocení, že údaje uvedené žadatelem v žádosti jsou nepravdivé, žádosti nebude vyhověno.“
28. Podle čl. 11.1. Výzvy „[p]ři formálním hodnocení bude posuzováno: a) zda je žadatel oprávněným žadatelem a zda splňuje podmínky Výzvy. Není-li žadatel oprávněným žadatelem nebo není-li splněna některá z podmínek stanovených v Čl. 4, Ministerstvo usnesením řízení o žádosti zastaví, b) zda žádost splňuje veškeré náležitosti dle Výzvy. Pokud žádost některou z náležitostí nesplňuje, postupuje Ministerstvo podle Čl. 13.“
29. Podle čl. 11.2. Výzvy „[ž]adatel skutečnosti pro splnění podmínek formálního hodnocení prokazuje svým čestným prohlášením.“
30. Podle čl. 11.3. Výzvy „[ž]ádosti, která splnila podmínky formálního hodnocení, bude vyhověno.“

31. Podle čl. 17.1. Výzvy „[d]ojde-li po vydání rozhodnutí ke skutečnosti uvedené v § 15 odst. 1 písm. a) až f) rozpočtových pravidel, Ministerstvo zahájí řízení o odnětí podpory.“
32. Podle čl. 17.2. Výzvy „[ř]ízení o odnětí podpory probíhá podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“
33. Podle čl. 17.3. Výzvy „[p]okud Ministerstvo na základě provedených důkazů dospěje k závěru, že jsou dány podmínky pro odnětí podpory, vydá o tomto rozhodnutí.“
34. Podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech „řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé.“
35. Z § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech vyplývá, jak ostatně správně uvedl i žalovaný v napadeném rozhodnutí, že se nejedná o jakékoliv nepravdivé údaje poskytnuté žalobcem, nýbrž toliko o údaje, na jejichž základě byla dotace žalobci poskytnuta. V projednávaném případě přitom dospěly správní orgány k závěru, že se právě o takové údaje jedná.
36. V nyní řešené věci je rozhodující, že žalobce jako žadatel v žádosti o podporu uvedl do pole „Seznam zaměstnanců v evidenci ČSSZ“, kam měl vepsat zaměstnance v pracovním poměru, osoby, které s ním spolupracovaly jako OSVČ. Žalobce přitom nijak nepopírá, že věděl, že se jedná o osoby, které s ním vykonávají činnosti v rámci jeho podnikání, kde pro něj pracují jako osoby samostatně výdělečně činné, nikoliv jako jeho zaměstnanci. Přitom je v informačním systému AIS u položky „Zaměstnanci“ a sekce „Zaměstnanci v evidenci ČSSZ“ výslovně uvedeno „[d]o tohoto seznamu vepište zaměstnance v pracovním poměru a jednatele se smlouvou o funkci jednatele, kteří byli k 31. 1. 2020 přihlášení k platbě sociálního pojištění na ČSSZ“, a „Spolupracující osoby (dle Zákona č. 586/1992 Sb.), vyplňte na záložce Spolupracující osoby.“ Žalobci musely být současně známy pro jeho situaci rozhodné čl. 6.2. a 9.3. Výzvy, kde jsou zcela jednoznačně vymezeny požadavky na osoby, které mají být uvedeny jako zaměstnanci pro účely vyplnění Žádosti, a kde je přesně popsán postup, kam a jak mají být tyto osoby uvedeny, stejně jako je popsáno, kam mají být uvedeny další osoby podílející se na podnikatelské činnosti žalobce (předně spolupracující osoby, mezi něž patří osoby spolupracující se žalobcem z pozice OSVČ).
37. Žalovaný pak dle soudu zcela přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu při stanovení podmínky uvedené v čl. 6.2. a 9.3. Výzvy nepřiznal žalobci dotaci. Žalovaný konstatoval, že žalobce měl jako žadatel potřebné a jednoznačné informace k vyplnění Žádosti, přesto se však rozhodl osoby, které s ním nejsou v pracovněprávním vztahu, uvést jako své zaměstnance. V žádosti o podporu jsou ovšem zaměstnanci od spolupracujících osob (v případě žalobce OSVČ) odděleni do samostatných záložek, což již samo o sobě vylučuje jejich zaměnitelnost. Protože pak žalobce nezaměstnával žádné zaměstnance, nemohla mu být poskytnuta dotace na pokrytí nákladů a výdajů se zaměstnanci souvisejících. Žalovaný zcela srozumitelně zdůvodnil, že důvodem rozlišování různých kategorií osob vykonávajících činnost pro žalobce jako žadatele o dotaci bylo, že v obdobných případech by žadatel o státní dotaci využil získané finanční prostředky mimo jiné na úhradu mzdových a jiných osobních nákladů svých zaměstnanců. V projednávaném případě ovšem osoby uvedené v Žádosti zaměstnanci žalobce nejsou, ač tak žalobce nesprávně uvedl. Žalobce tak z principu nemohl použít dotaci v souladu s účelem, který deklaroval v Žádosti, a žalovaný tudíž postupoval správně, pokud rozhodl o odnětí dotace. Žalobce přitom v Žádosti musel vidět, že se v ní

nachází zvláštní záložka pro zaměstnance a zvláštní záložka „Spolupracující osoby“ i s jejich vymezením. Žalobce však přesto do záložky „Spolupracující osoby“ žádné osoby neuvedl.

38. Soud se na základě výše uvedeného ztotožnil se žalovaným, že žalobce skutečně nepostupoval při podávání žádosti o předmětnou dotaci v souladu s podmínkami Výzvy a vědomě do Žádosti uvedl nepravdivé údaje. Uvedením nepravdivých údajů žalobce současně zmařil účel dotace, neboť by na základě jím vyplněných údajů v Žádosti čerpal prostředky z veřejných rozpočtů za účelem, o kterém věděl (resp. vědět měl a mohl), že jej nemůže splnit. Je tomu tak proto, že žalobce nemohl použít získané finanční prostředky na úhradu mzdy svých zaměstnanců, neboť žádnými osobami v tomto postavení nedisponoval. Za této procesní situace postupoval žalovaný správně, když přistoupil k odnětí dotace v souladu s čl. 17 Výzvy ve spojení s § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.
39. Soud nesdílí se žalobcem názor, že byly podmínky dotace stanoveny nesprávně a že žalobce nemohl jinak, než zařadit s ním spolupracující osoby z pozice OSVČ do kolonky „zaměstnanci“. Bylo zcela věcí žalovaného, aby vymezil okruh informací, které musí žadatel o veřejnou podporu uvést, stejně jako mohl vymezit kategorie osob vykonávající pro žadatele činnosti, a tyto rozdělit za účelem přiznání dotace do odlišných kategorií, byť byl význam uvedeného dělení vzhledem k podmínkám čerpání dotace toliko ve formální rovině. V posuzovaném případě zároveň předmětná podmínka Výzvy nedosáhla ani z povahy věci extrémní intenzity, aby bylo možno hovořit o podmínce neopodstatněné a v demokratickém právním státě zjevně nepřípustné. K tomu soud připomíná, že případný zásah soudu založený na věcném posouzení podmínek obsažených v dotační výzvě připadá v úvahu pouze ve zcela výjimečných případech, který v nyní posuzovaném případě nenastal.
40. Soud tak uzavírá, že bylo věcí žalovaného stanovit dotační podmínky, přičemž v projednávané věci postupoval žalovaný zcela v souladu se zněním Výzvy a zákona o rozpočtových pravidlech, resp. správního řádu. Za situace, kdy žalobce podmínky dotace nedodržel, pak nelze hovořit o přepjatém formalismu žalovaného, pokud tento plně v souladu s rozhodnou právní úpravou žalobci dotaci pro nesplnění jejích podmínek nepřiznal.
41. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že v případě neúplnosti údajů uvedených v Žádosti měl žalovaný žalobce vyzvat podle čl. 13 Výzvy k odstranění vad (třetí žalobní bod).
42. Podle čl. 13.1. Výzvy budou „[ž]adatelé na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou svou povahou neodstranitelné (např. nedodržení lhůty pro podání žádosti apod.).“
43. Podle čl. 13.2. Výzvy činí „[l]hůta pro odstranění vad žádosti 14 kalendářních dní ode dne, kdy bude žadateli doručena výzva k odstranění vad žádosti. Ministerstvo může na žádost žadatele stanovenou lhůtu prodloužit.“
44. Podle čl. 13.3. Výzvy „[v] případě neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě, Ministerstvo usnesením řízení o žádosti zastaví.“
45. Bylo jen a pouze pochybením žalobce, pokud spolupracující osoby (OSVČ) uvedl jako své zaměstnance, tedy vědomě nepravdivě. Uvedení nepravdivých údajů žalobcem do Žádosti nepředstavuje formální vadu, na kterou se uplatní čl. 13 Výzvy. Tento závěr je zcela logický, neboť žalobce uvedl předmětné údaje do Žádosti zcela dobrovolně a k Žádosti též přiložil

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

čestné prohlášení o správnosti jím vyplněných údajů podle čl. 9.4. a čl. 11.2. Výzvy. Žalobce tedy podal formálně bezvadné podání (Žádost), kde však uvedl nepravdivé údaje. V tomto ohledu nebylo úkolem žalovaného v návaznosti na podání žalobce jeho Žádost kontrolovat a vyzývat ho k doložení údajů ke všem jím vyplněným údajům, *nota bene* pokud se za ně žalobce zaručil čestným prohlášením a souhlasil s podmínkami ve Výzvě, které výslovně uvádějí, že je to žalobce jako žadatel, kdo nese odpovědnost za správnost a úplnost jím uváděných informací.

46. Nepravdivé údaje za této situace s odkazem na čestné prohlášení žalobce nebyly prověřovány v rámci formálního hodnocení Žádosti a podmínky pro postup dle čl. 13 Výzvy tak nebyly dány. Jediným možným postupem pro žalovaného bylo při získání poznatků o uvedení nepravdivých údajů do Žádosti ze strany žalobce zahájit řízení o odnětí dotace podle čl. 17 Výzvy ve spojení s § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, k čemuž žalovaný také přistoupil.
47. K tomu soud *obiter dictum* poznamenává, že uvedl-li by žalobce s ním spolupracující osoby (OSVČ) do správné záložky v Žádosti, podmínky pro postup podle čl. 13 Výzvy by naopak dány byly a žalobce by byl následně vyzván k doložení dalších příloh, které by prokazovaly splnění definice u jednotlivých spolupracujících osob dle zákona o daních z příjmů. O možnost takového postupu ze strany žalovaného se však žalobce připravil vědomým pochybením při vyplňování Žádosti. Za takové situace tak nelze spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný zcela mimo rámec svých povinností k uvedenému postupu nepřistoupil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. únor 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu